

שיר המסע שלמה גרוניך

ובלילה תקפו שודדים
בסכין, גם בחרב חדה,
במדבר דם אמי, הירח עדי
ואני מבטיחה לאחי הקטנים:
עוד מעט, עוד קצת,
יתגשם החלום,
עוד מעט נגיע לארץ ישראל.

בירח דמותה של אמי
מביטה בי; אמא, אל תעלמי;
לו היתה לצדי, היא היתה יכולה
לשכנע אותם שאני יהודי.
עוד מעט, עוד קצת,
בקרוב נגאל,
לא נפסיק ללכת לארץ ישראל.
עוד מעט, עוד קצת, להרים עינים,
מאמץ אחרון לפני ירושלים.

הירח משגיח מעל,
על גבי שק האכל הדל,
המדבר מתחתי, אין סופו לפני
ואמי מבטיחה לאחי הקטנים:
עוד מעט, עוד קצת,
להרים רגלים,
מאמץ אחרון לפני ירושלים.

אור גרם, החזק מעמד,
שק האכל שלנו אבד,
המדבר לא נגמר, יללות של תנים
ואמי מרגיעה את אחי הקטנים:
עוד מעט, עוד קצת,
בקרוב נגאל,
לא נפסיק ללכת לארץ ישראל.

22 שנה למבצע שלמה

עליית יהודי אתיופיה

24-25 במאי 1991

מבט כלכלי לדו-מסלולי

רז נור - מרכז המשק

נתבקשתי להתייחס להצעת השינוי הדו-מסלולי ולמודל הכלכלי. אני רוצה לפתוח ולהתייחס למודעה שפורסמה על גבי לוח המודעות, לגבי דחיית המודל הדו-מסלולי בקיבוץ עין השופט, ברוב של 74%. לאחר שביררתי את הדברים עם דמות כלכלית מובילה בעין השופט עולה התמונה הבאה:

קיבוץ עין השופט כמונו חצוי בין שני מחנות (רשת ביטחון, ושיתופי). בשונה מעין-חרוד ההצעה הדו-מסלולית הוכנה על ידי צוות משותף שהורכב מראשי המחנות.

ברקע: קיבוץ עין השופט שהיה מהקיבוצים החזקים בעמק, נקלע לקשיים בשנים האחרונות בשל ירידה בהכנסות מפעליו. כתוצאה מהמצב הכלכלי לא ניתן היה "לרפד" את המודל כך שאף מחנה לא ייפגע.

לאחר שהוצג המודל הכלכלי התבהר שהרוב המכריע של החברים (למעט בודדים) ייפגעו ממעבר למסלול רשת הביטחון ולכן לא יעברו.

המחנה שתמך במודל רשת הביטחון סבר שקבלת ההצעה משמעותה להישאר במהות במודל השיתופי על כל המשתמע מכך, ולכן מחנה רשת הביטחון הפיל את ההצעה.

בינתיים מצב הקיבוץ ממשיך להתדרדר, החוב גדל, אין כסף להשקעות ולהחזר של הלוואות חדשות.

לאור המצב תובא בשבועות הקרובים הצעה למעבר מלא למודל רשת ביטחון בעין השופט.

אני סבור שאנו צריכים להפיק מספר לקחים מהאירוע הזה:

1. גם לקיבוצים חזקים זה יכול לקרות (לא לעולם חוסן). אני משוכנע שחברי עין השופט לפני חמש שנים לא האמינו ובוודאי לא תכננו שיגיעו למצב הזה.
2. מסוכן לבסס את רמת החיים שאנו מקיימים על רווחי המפעלים.
3. שינויים טוב שייעשו בימים כתיקונם, עם מבט קדימה, ולא עם הגב לקיר.

לעצם הצעת המודל בעין חרוד אני רוצה להדגיש את הדברים הבאים :

חברה-קהילה המעוניינת להבטיח ולקיים לאורך זמן רמת חיים גבוהה כמו שלנו, חייבת לבסס את רמת החיים שלה ככל הניתן על התפרנסות ולא על רווחי תאגידים.

עלינו לשאוף ולמקסם את פוטנציאל ההתפרנסות שלנו ולסמוך את רמת החיים שלנו על מימוש פוטנציאל זה.

היום, כשליש מרמת החיים שלנו (הוצאות הקיום לפני השקעות) ממומן מרווחי ריקור, כלומר ללא רווחי המפעל נצטרך לחתוך את רמת החיים שלנו בשליש. בהקשר זה המודל המוצע מייצר את המוטיבציה לחברים שירצו בכך, לשפר את השתכרותם-פרנסתם ורמת חייהם, כאשר מנגנון המיסוי מביא לכך שגם הקהילה נהנית משיפור ההתפרנסות של החבר.

יותר מכך, אימוץ המודל המוצע מחליף ומשנה את הנרטיב הערכי ציבורי שלנו, ממילוי חובת עבודה למקסום ומיצוי פוטנציאל ההתפרנסות.

את רווחי המפעלים עלינו לייעד להשקעות ולחלוקת בונוסים.

נכון - המודל המוצע "מרופד", כלומר בטווח הקצר משלמים מחיר מסוים כדי לרכך את המעבר וכדי לאפשר קיום שני מסלולים במקביל מבלי שמי מהחברים ייפגע.

יחד עם זאת, לפי שינויים שנעשו בקיבוצים רבים, בטווח הבינוני והארוך ה"השקעה" הזו חוזרת ובגדול דרך שיפור ההתפרנסות.

לסיכום, המודל הדו-מסלולי הוא מהלך חשוב לביסוס עתידה הכלכלי של עין חרוד, ובו בזמן הוא מהווה פשרה טובה למרקם החיים המשותפים שלנו.

החלטות מזכירות

מתאריך 2.5.2013

המזכירות מחליטה לשדרג את המבנה הקיים של האוורווה על בסיס הסקיצה שהוצגה ובמסגרת תקציב עד 350 אלף ₪.

משולחן הבריאות

חנה דגן

ביטוח בריאות

אני שמחה לבשר לחברים, שהמזכירות הרחבה של עין חרוד איחוד אישרה את תכנית הביטוח החדשה, "מגן ניתוחים וטיפולים לקיבוץ", שנבנתה במיוחד עבור חברי קיבוצים כהשלמה לביטוח "הקטסטרופות" שיש לנו. ההצטרפות תחל מראשון ליוני 2013.

להלן תקציר פרטי התוכנית:

הביטוח מורכב משני רבדים:

- רובד מורחב א' - ביטוח רפואי לניתוחים פרטיים ושירותים אמבולטוריים
- כיסוי לניתוחים במסלול משלים שב"ן (שירות בריאות נוסף = הביטוח המושלם שלנו).
- כיסוי לשירותים אמבולטוריים
- רובד מורחב ב' - ביטוח רפואי לטכנולוגיות רפואיות מתקדמות
- כיסוי לטיפולים מחליפי ניתוח במסלול משלים שב"ן
- כיסוי לטכנולוגיות מתקדמות
- כיסוי לשירותים רפואיים ייחודיים

להלן עיקרי הכיסויים:

- רובד מורחב א' - ביטוח רפואי לניתוחים פרטיים ושירותים אמבולטוריים
- כיסוי לניתוחים פרטיים בארץ במסלול משלים לביטוח המשלים (שב"ן)
- כיסוי לניתוחים פרטיים בחו"ל
- שירותי רפואה אמבולטוריים
- התייעצות עם רופאים מומחים
- בדיקות היריון
- הפריה חוץ גופית (IVF)
- טיפולי שיניים חירום
- פיצוי בגין ימי אשפוז
- שירותי אחות פרטית בעת אשפוז (ללא קשר לניתוח) או בבית המבוטח

רובד מורחב ב' - ביטוח רפואי לטכנולוגיות רפואיות מתקדמות

- טיפולים מחליפי ניתוח בארץ ובחו"ל
- טכנולוגיות מתקדמות
- ◇ שירותי פונדקאות, טיפולים אונקולוגיים, שיקום לאחר אירוע מוחי, מנוי לשירותי משדר קרדילוגי, התעמלות שיקומית, שהייה במוסד החלמה מוכר לאחר ניתוח גדול, טיפולי פיזיותרפיה, בדיקות אבחנתיות, חוות דעת שנייה לבדיקה פתולוגית ובדיקות גנטיות לחולי סרטן, טיפול בחדר מלח, אבחונים לילדים, רפואה משלימה, ועוד...
- **כתב שירות**
- ◇ הזמנת רופא הביתה, כיסוי לטיפולים פסיכולוגיים, בכפוף להשתתפות עצמית.

יהיה עלינו, מערכת הבריאות והציבור, עוד להכיר את הפוליסה על בוריה. מה היא נותנת ומה היא מכסה, והחשוב ביותר לדעת ליהנות מיתרונותיה.

לאחר השלמת ההצטרפות, באחריות חברת הביטוח לשלוח לכל חבר את הפוליסה האישית שלו.

מן המרפאה

בימים אלה סיימה דר' דגן את עבודתה אצלנו לאחר חמש-עשרה שנים. ברצוני לברך אותה ולהודות לה על השנים שהייתה אתנו ולוותה אותנו ברגעים שמחים ופחות שמחים. אנו מודים לה ומאחלים לה הצלחה בהמשך דרכה. עדיין לא נמצא רופא משפחה קבוע כך שבתקופה הקרובה יינתן השירות הרפואי על ידי רופא מחליף.

הע"ק הבריאות

גאוה מקומית

רז נור

איתן אביבי מנהל הגד"ש שלנו קיבל החודש פרס חקלאי מצטיין מטעם מועצת הצמחים, במעמד שר החקלאות.
הפרס ניתן על מצוינות בגידול, תוצאות חקלאיות איכותיות, חתירה לחדשנות והעמקת ידע, וסיוע פעיל במחקרים וניסויי גידול שונים בשטחים שלנו.
איתן מנהל את הגד"ש קרוב לעשר שנים ונחשב לדמות מובילה בחקלאות האזורית והארצית. הגד"ש בניצוחו עובד כמלאכת מחשבת שזורה ביצירתיות רבה והתוצאות מדברות בעד עצמן.
כמובן שכל זה לא יכול היה לקרות ללא צוות מקצועי, מנוסה, יציב, ומגובש, המוציא מהכוח לפועל את רוח המנהל, וגם הצוות כולו ראוי לשבחים.
אני רוצה לברך את איתן ואת צוות הגד"ש על הפרס ועל ההישגים המרשימים שאליהם הגיעו בשנים האחרונות, הן בצד המקצועי והן בצד הכלכלי.
אתם, הרואים בעבודת האדמה שליחות ודרך חיים, מממשים יום את החזון הציוני הלכה למעשה.
לאיתן אני רוצה לאחל שימשיך לכבוש שיאים חדשים, ולעצמנו נאחל ששיאים אלה ייכבשו בשדותינו.
יישר כוח.

מזל טוב
לסיון ולחן שביט
להולדת הבת
רון
לחגית ולמאירקה דור
לפנינה שביט
לזוהר רז
להולדת הנכדה - הנינה
זר ברכות
לכל המשפחות

ברכות
לגיא שפרן
עם סיום תפקידו
עלה והצלח
בהמשך דרכך
המשפחה
ובית עין חרוד איחוד

צמר הזכאים

הדגים לא הספיקו לומר את דברם ביומן חג הביכורים אך לא מילאו פיהם מים, ומשלימים את החסר ביומן הנוכחי.

חוות הדגים של עין חרוד מתפרסת על שטח של כ-500 דונם. בפריסה ארצית מדובר באחת מהחוות הקטנות בארץ. לחווה קטנה יתרונות לא מעטים אך גם קושי הישרדותי המתבטא בעיקר בשוק הדגים ובהתמודדות עם העלייה הקיצונית והמתמדת בעלויות הגידול (בעיקר עלייה חדה של מחירי המזון עקב התייקרות הגרעינים).

מזה מספר שנים אנו בודקים חלופות שונות אשר יאפשרו לנו למצוא את הכיוון המתאים ויעזרו לנו לייצב את החווה באופן משמעותי בתוך מלחמת ההישרדות היומיומית.

לאחרונה הוחלט על סיפוח שטחי הבריכות של קיבוץ גבע (כ-200 דונם) אל שטחי הבריכות שלנו. אנו רואים תהליך זה כטבעי עקב הקרבה הגיאוגרפית בין החוות ומאמינים כי בעזרת הרחבת שטח הגידול נוכל לחזק את החווה שלנו ולהפוך ל"שחקן" משמעותי יותר בשוק הדגים הארצי. מטרתנו העיקרית של האיחוד הינה הגדלת התפוקה השנתית תוך ניצול מרבי של הפוטנציאל הקיים בשתי החוות על ידי הכוחות והאמצעים העומדים לרשותנו.

גם לדגים זו תקופה רבת משמעות. בימים אלו מסתיים אכלוס הבריכות והמאגרים ולטיבם ואיכותם יש השפעה רבה על תפוקת הענף. כמו כן, עונת פיטום חדשה עומדת בפתח ובמרכזה עיסוק אינטנסיבי סביב כל נושא הזנת הדגים והאכלתם וכן דילול הדגים שהגיעו לגודל המתאים לשיווק ושלייתם לשוק. לסיום, זה בהחלט המקום להגיד תודה לדניאל מסורי שביד מקצועית ונאמנה אחראית על משימת התפעול המורכבת הזו ולבני הנוער החרוצים שבאים לעבוד בכל הזדמנות.

25.5.1945

להקמת ענף הדיג

בישיבת המזכירות נבחרה ועדה: לישקים [ליש], ניבואר [נור] וברנד – לבירור מחדש בעניין הקמת ענף הדיג במשקנו. וכן הוטל על הוועדה להציע מקום לנטיעת 50 שתילי התמרים שאנו עומדים לנטוע.

"לא נפסיק ללכת לארץ ישראל"

ברכה גושר

נולדתי באתיופיה, בכפר דברק. מרחק חודשים של הליכה ברגל מאדיס אבבה בירת אתיופיה. לכפר הגיעו שמועות שבאדיס מתקבצים יהודים ומחכים לעלייתם לארץ ישראל. אבא יצא לדרך עם אחי הגדול, בכפר נשארנו אמי שהייתה בהריון ואני ילדה בת שש. איתנו נשאר גם אחד הדודים. אימא התגעגעה מאד לילד בן השמונה שהלך עם אבא וכך, מספר חודשים לאחר עזיבתו של אבא היא החליטה ללכת בעקבותיו. הדוד הצטרף אלינו. הלכנו ימים רבים. רגליי נפצעו, לא היו לנו שום חפצים רק לחם יבש ומים שמצאנו בדרך. הלכנו כשלושה חודשים אך טעינו בדרכנו ובמקום ללכת לכיוון אדיס הגענו לקרבת הגבול הסודני. בקרבת הגבול נתקלנו בחיילים סודנים והתחבאנו במערה. את אימא תקפו צירים והיא ילדה שם במערה בעזרתי. "תביאי עלים" אמרה אימא, ומים הבאתי בחולצה מבאר שנמצאה במקום. כשהחלה הלידה עזב הדוד ולא חזר. וכך נותרנו אימא אני והתינוקת. נשארנו במערה עד שאימא תתאושש. אימא שסבלה מהמסע המפרך לא הצליחה להניק, לא היה לה חלב. את התינוקת האכלתי במיץ שסחטתי ממעט הפירות שגדלו שם, בננה או תאנים.

לאחר שבועיים מנוחה החליטה אימא לעשות את כל הדרך חזרה לכפר. בדרך הגענו לכפר של תושבים נוצרים. אימא שחששה שיהרגו אותנו הזהירה אותי לא להוציא מילה מפי, שיחשבו שאני אילמת, הסתתרנו בבית הרוס וקיווינו שאף אחד לא יגיע אלינו. כשנשמעו צעדים בכיוון שלנו ברחנו ויצאנו שוב לדרך. בדרך פגשנו משפחות נוספות, משפחה שחיפשה את קרוביה ומשפחה שלא יכלה להמשיך מאפיסת כוחות. לא אשכח זקנה אחת שהושיטה לי את ידה לעזרה. בתחילה פחדתי ממנה, נצמדתי לאימא ואימא הרגיעה אותי. ההליכה חזרה הייתה מפרכת. ביקשתי לנוח. החום היה כבד והרגליים כאבו מאד. אימא, שגם היא חלתה בדרך, עודדה אותי וחזרה ואמרה לי לשמור על עצמי ועל התינוקת, אם יקרה לה משהו.

כשהגענו לכפר שלנו מצאנו אותו הרוס, גוויות התגלגלו בחוץ וחיילים חמושים הסתובבו בין הבתים. אימא כיסתה את עיניי שלא אראה את המתים והפצועים, מהם אנשים שהיא הכירה מהכפר. אימא רעדה, מפחד או מרעב, איני יודעת,

קרוב לוודאי משניהם. היא הורתה לי להיכנס לאחד הבתים ולא לצאת עד שהיא תחזור. ברחתי לאחד הבתים ההרוסים. אימא עמדה בפני החיילים והתחננה בפניהם לא לפגוע בה כי יש לה ילדים ותינוקות ואז ירה בה אחד החיילים והיא נפלה. רציתי לצאת אליה אבל אישה אחת שהסתתרה גם כן בבית ההוא (ולא ראיתי אותה קודם) עצרה בעדי והזהירה אותי שאם אצא יהרגו אותי ואת התינוקות. לא הקשבתי לה, יצאתי החוצה צועקת ובוכה, לא הבנתי מה קרה לאימא. אחד החיילים אמר לי, "קומי ילדה, אין לה על מה לבכות", אבל אני צעקתי "זו אימא שלי, למה היא לא קמה", היא שכבה שם שותתת דם ללא תנועה. אישה זקנה אחת לקחה אותי לבקתת בוץ, הנוצרים מסביב לקחו את אימא וכששאלתי לאן לוקחים אותה היא אמרה לי לא לדאוג שהיא תהיה בסדר. הזקנה שאלה אותי בת מי אני ונזכרתי שאימא הזהירה אותי לא להגיד את השם המלא שלי אז זרקתי סתם שם. "אל תדאגי ילדה, אני אעזור לך. עד שהמשפחה שלך יבואו את תהיי איתי".

עברו חודשים ארוכים, איני זוכרת כמה, חיכיתי למשפחה אני והתינוקות הקטנה שהייתה עכשיו כל המשפחה שלי. רציתי לברוח אבל איך יכולתי, ילדה קטנה עם תינוקות שתלויה רק בה. באחד הלילות אימא באה אליי בחלום ואמרה לי "תשמרי על עצמך ועל התינוקות, אני אשגיח עלייך", חשתי ששמעתי אותה באמת ולא בחלום. למחרת הזקנה שאספה אותי מילאה שק בכל מיני דברים ואמרה שהיא הולכת לשוק, "תישארי פה, תשמרי על הבית, אני אחזור ואביא לך אוכל. אל תתני לאף אחד להיכנס כדי שלא יהרסו את הבית ולא יהיה לנו איפה לגור". היה יום חם מאד ופתאום ראיתי את אבא ועוד אנשים, רצתי אליו חיבקתי אותו חזק ובכיתי, "אימא עזבה אותנו", אבא לא הבין, "מה זאת אומרת עזבה?" "החיילים היו פה וירו באימא ואנשים נוצרים לקחו אותה".

הראיתי לאבא את התינוקות אבל הוא לא גילה בה עניין רק אמר שאני רק ילדה ולא מבינה. אבל אני הלכתי בדרכים עד שהתקלף לי העור מהרגליים מדוע הוא אומר שאני לא מבינה. לאחר זמן מה התארגנו לצאת שוב לדרך. הלכנו והלכנו, צמאים, ואני התקשיתי ללכת כל כך הרבה. לאחר כשבעה חודשים הגענו לאדיס אבבה. גרנו שלוש שנים במחנה מחכים לעלות לארץ. החלום של כל האנשים היה להגיע לירושלים, ירושלים סימלה את ארץ ישראל והיא עמדה במקום הראשון. הם האמינו שירושלים היא עיר קדושה שבורכה על ידי אלוהים. ירושלים עשויה מזהב, בירושלים לא צריך לעבוד רק להתפלל והממשלה תדאג למחסורנו.

עליתי במבצע שלמה. [המבצע החל ב-24 במאי 1991 ותוך כ-34 שעות הועלו כ-14,000 איש ב-30 מטוסים של חיל האוויר הישראלי וחברת אל-על]. בארץ

נשלחנו לטבריה. לאחר שנה עלינו לירושלים ביום ירושלים, התפללנו בכותל המערבי והאנשים נשקו את הקרקע על יד הכותל. בתקופה הראשונה בארץ היה לי מאד קשה. התגעגעתי לאימא ובכיתי בלי סוף. הכול היה לי מוזר והתקשיתי להתרגל לחיים החדשים. במשך הזמן התרגלתי ולמדתי לחיות בארץ. כיום ברכה גרה בעפולה ועובדת בעין-חרוד איחוד בחדר-האוכל. היא אם לארבעה ילדים, הגדול בן שבע-עשרה והקטן בן חמש. התינוקת שנולדה במערה בדרך לסודן נשארה כל השנים עם ברכה שגידלה אותה כבת, כיום היא בחורה צעירה ויפה, חיה בתל אביב ועושה את צעדיה הראשונים בחיים עצמאיים.

מוסיקה במשכן לאמנות

שבת 1.6.13 שעה 11:30

"אופרה בטירוף"

פארודיה וירטואוזית מלאת הומור על עולם האופרה

בביצוע: דוד זבה

פסנתר: אירית רוב

מן הביקורת ב'הארץ': "דוד זבה הוא האמן הרב-תחומי הבולט ביותר בתחום המוסיקה הקלאסית. הוא זמר, פסנתרן, מנצח, מלחין והפעם... גם סטנדאפיסט מחונן המחבר את כל כישוריו על הבמה למופע מצחיק ומאלף-מעלף!"

מחיר הכרטיס: 55 ש"ח

מומלץ להזמין כרטיסים מראש! טל. המשכן 6038, ענת 054-8388833

או באתר המשכן www.museumeinharod.org

במבט אישי

יונתן שני

לפני שנים רבות כחבר בצוות "מחשבה תחילה", לקחתי חלק בניסיון להביא לתודעה את הצורך לשנות במידה כלשהיא את אורחות חיינו. אולי היינו תמימים, אולי לא בשלו אז התנאים, לא הצלחנו להביא לכך שיתקיים דיון בתכנית עניינית מינימליסטית ככל שתהיה.

מאז, לא נקטתי עמדה בוויכוח הסוער שהתנהל בין ה"מחדשים" לבין "שומרי החומות".

מים רבים זרמו וגם קצת "דם רע" ונדמה שהיום, כולם משוכנעים שיש צורך בשינוי כזה או אחר.

הרעיון להתקדם בשני מסלולים, מאפשר לחברים (סוף סוף) לעשות בחירה אמיתית בהתנהלות חייהם ועתידם מצד אחד ומעקר את הפחד (המובן) משינויים שאחז בחלק מהחברים. אלה ייקחו החלטה רק כשישתכנעו כי המסלול החדש מתאים להם - ולהיפך. התכנית שהוצגה, נראית בעיקרה חכמה, שומרת במודגש את נושא העזרה ההדדית ורשת הביטחון וטובה (עם שינויים קלים) לכל שכבות אוכלוסיית החברים.

אומרים כי מושמעת אי-נחת מהתוספת המסוימת המוצעת לפנסיונרים ביחס לגובה התקציב היום.

גילוי נאות, אני פנסיונר כבר תשע שנים, עובד מלא מיום השחרור מהצבא, חמישים ושלוש שנות עבודה מושקעות באהבה בקיבוץ. כל הטוב שיש היום בעין חרוד הוא פרי עבודה רצופה, שיטתית ומקצועית של חברי המשק, חלקם של הוותיקים הוא דומיננטי! מה גם שהתחשיב הכלכלי מראה שאין הכבדה על תקציב הקהילה מהתוספת הזו. לרובנו, משפחות הולכות וגדלות (נכדים, כן ירבו) והלחץ התקציבי גדול.

יש לזכור, לפנסיונרים קשת אפשרויות צרה מאוד לתוספת הכנסה, והזמן העומד לצורך זה, הולך ומתקצר, (הגיל, הגיל) חברים צעירים וכאלה שעדיין בגיל ההתפרנסות, יכולים להוסיף להכנסתם (אם ירצו ויתאמצו) בדרכים שונות. וטוב לדעת כשתגיעו ל"מעמד" הזה, תיהנו (ולו במעט) מפירות עבודתכם.

לסיכום, דומני שנקרית לנו הזדמנות נדירה לבצע שינוי ללא כאבים, בואו לא נפספס אותה.

שקיפות כחולה

ששי מאור

מה לא מספרת לנו החוברת הכחולה ולמה היא מתעקשת להעלים את המבנה הניהולי הבלתי אפשרי של חיים מקביליים, את התנהלות הוועדות בקהילה חצויה בין שני עולמות. בואו לרגע קט נריץ תסריט קטן בוועדת השתלמויות לדוגמה, על זוג חברים המבקשים ללמוד נושאים שונים וכל אחד בא מעולם אחר (דיפרנציאלי ושיתופי), מישהו יכול לתאר לי את מערכת קבלת ההחלטות במעמד הזה? אין צדק חלוקתי בהון המשותף כיום וחוסר הצדק יגדל אם וכאשר תבחרו בחוברת הכחולה. זו דוגמה קלה להמחשה לאחת מהוועדות הרבות אשר צריכות לעבור מן העולם שלנו ולשקוע בין דפי ההיסטוריה. זה אחד מהתקציבים אשר צריכים להיות מופרטים ולעבור לרשות החבר במלואו. זו דוגמה קלה למה שאפשר לעשות בהחלטה פשוטה של הקהילה אשר רוצה לשמור על סגנון חיים שיתופי עם דרגות חופש אישי גדולות יותר ועתודות כסף למימוש מאווים אישיים. לא צריך להחריב על מנת לבנות, צריך לתקן, לשנות גישה.

משאבי אנוש הוא גוף מרכזי בכל תהליך של שינוי בכל ארגון, אי-אפשר ובלתי ניתן לבצע תהליך מהסוג שהחוברת הכחולה מציעה, אם ממשיכים לנגן שם את אותו התקליט. חייבים לבצע ארגון תפיסתי מחדש ולשנות גישות. הגישה החדשה צריכה להישען על הבנה בסיסית ועקרונית שהגוף הנקרא משאבי אנוש הוא שותף מלא לחבר ולא צד ב"בעיה" ועליו להירתם במלוא מובן המילה למציאת מענים ופתרונות הן ברמה האישית והן ברמה המערכתית. היום זהו גוף שמהווה חצי מהמשוואה של המקל והגזר. אם רוצים באמת!! לבצע שינוי אשר גורר התייעלות חיובית חייבים להחליף גישה, אחרת עולם כמנהגו ינהג ומה שקורה היום יתדרדר למצב קשה יותר לחבר.

הדיפרנציאליים מדברים על כסף בלבד! האם מישהו מהם חושב על ההיבטים הכלכליים של מהלכם לא ליום שאחרי, אלא לשלוש ואף חמש שנים קדימה אם חס וחלילה תתקבל הצעתם? הערכות שלי הן שאין מחשבה עד לעתיד לא ממש רחוק כזה. התחזית שלי למצב שבו החוברת הכחולה תתקבל היא שעין חרוד תתנשל מנכסיה ותחלק את השלל בין מספר בעלי כוח מועט ביותר, המציאות המרה של תהליכי הפרטה בקיבוצים בארצנו הקטנה מלאים בחוויות כאלה. הלוואי ואתבדה.

מי שיציג את החוברת בדיוני האסיפה צריך להצטייד בהסברים מנומקים היטב לכל המספרים והערכים הכספיים המודפסים בחוברת. כל ערך תוצאתי חייב להיות צמוד נוסחה, לא יתקבלו ערכים "תלויי אויר" זה יהיה מאוד לא אמין לקבל הסבר שאין מאחוריו נימוק (נוסחה) משכנע אשר מראה כי התבצעה חשיבה והערך מגיע מתוך שיקולים כלכליים ולא מתוך החלטה פוליטית ולא מחושבת כלכלית. החוברת יוצרת גרעון מובנה אשר חייב להיבדק מול רואה חשבון שיבדוק מגמות התכנסות או התבדרות של הגרעון בטווח הקצר והארוך ויחווה את דעתו על ההיתכנות הכלכלית של החוברת לאורך זמן.

1690 ₪ זה "הרווח" מכל תהליך ההפרטה הדיפרנציאלית לדיפרנציאליים. אני רוצה להחזיר אתכם לרגע קט לקטע בתכנית של השיתופיים שבה קיימת הצעה להעלות את התקציב האישי לגובה של 4000 ₪ בקירוב אם תחברו את תקציבכם היום לסכום "הרווח" הגעתם לאותו המספר פחות או יותר. ללמדכם כי ההתנגדות לשיתופיים הייתה סתמית ללא סיבת אמת ועם גוונים אישיים. יש כאן קבוצה שלא רוצה קיבוץ ולא מעוניינת בקהילה מכל סוג שהיא כל מאווייה ממוקדי כסף! וכמה שיותר. לכל הנוהים אחר מקסם הכסף, הרי הייתה לכם הזדמנות לקבל את כל תאוותכם ולהישאר קיבוץ קלאסי שיתופי, מדוע בחרתם להגיע עד הלום ולהישאר עם אותו הסכום רק בלי קיבוץ?

חברי עין חרוד צריכים וחייבים לשים את כל סימני השאלה על השולחן בלי מורא. החוברת הכחולה לא רצינית וחסרה מאוד בכל מישור של התייחסות. כלכלית, חברתית ומוסרית.

המנדט של הדיפרנציאליים מסתיים עם הגשת החוברת לדיונים!

היה היה - סיפורים אפלים

יום הניצחון על גרמניה הנאצית

ה-8 במאי 1945 הוא יום הכניעה של גרמניה הנאצית במלחמת העולם השנייה ומצוין באירופה ובארצות הברית כיום הניצחון במלחמה. במלחמה זו השתתפו חיילים רבים מארץ ישראל הן בכוחות העזר של הצבא הבריטי והן מאוחר יותר ב"חטיבה יהודית לוחמת" או בשמה הידוע יותר "הבריגדה". חברים רבים מעין חרוד התנדבו לשורות הצבא הבריטי ותרמו את חלקם למאמץ המלחמתי. אנו מביאים כאן את מכתבו-ברכתו של חבר עין חרוד אליהו בן יהודה (שטיפל) עם סיום המלחמה.

25.5.1945

לכל חברי משק עין חרוד שלום וברכה!
ברגע זה של שמחה, ברכתי לכולכם. האויב האכזרי נוצח. עמנו היה הקרבן הראשון לתוקפנותו וה"חטיבה יהודית לוחמת" ["הבריגדה"] בשורות "המחנה השמיני" המפורסם נתנה את חלקה במכה האחרונה המכרעת. הגיעה השעה שכל עם יעשה את חשבונו ויתכונן להיאבקות על מעמדו בעולם החדש אשר עתיד לקום מתוך הריסות העבר. חשבונו מר עד למאוד והיאבקות קשה על מקומנו בשמש האביב החדש צפויה לנו. אבל למרות הכול מותר לנו לשמוח ביום הזה, יום הניצחון על האויב המסוכן ביותר של העם היהודי והעולם כולו. הניצחון הזה הוא תנאי קודם לקיומנו ולשאיפותינו בעתיד. מי ייתן וקרוב היום בו נשוב להקדיש את כוחותינו לעבודת השלום והבניין.

אליהו בן יהודה יליד גרמניה עלה לארץ ב-1935 מהולנד שם למד חקלאות. בארץ הצטרף לקבוצת החוגים שהקימה את בית השיטה ומשם עבר לעין חרוד בתור רפתן מומחה. כשהגיעו חברות נוער דוברי גרמנית היה למדריך ומורה לעברית. במלחמת העולם השנייה התנדב לצבא הבריטי ולחם במסגרת הבריגדה בחזית האיטלקית. במסווה חייל בריטי עסק בהברחת עולים בעלייה ב', הקים וניהל בית ספר לילדים ממחנה ברגן-בלזן.

(על פי דברים שנאמרו לזכרו על ידי בנו אמיר).

על פי חז"ל

עיון

המרד בסוריה - עג'מי פואד

סיפורת

היעלמויות - ג'ודי פיקו   איך יכול אדם להשיב לעצמו עבר שמעולם לא הכיר?
התעורר אדוני! - ג'ונתן איימס   רומן קומי מבריק ומלא קסם, מצחיק בטריון.
שחיתויות קטנות - כרמן פוסדס   עלילה המתפתחת עד לסוף משעשע ומחריד.
מריר בפה - מוניק טרואונג   סיפור שמתאר מניין באנו ואיך הגענו לכאן.
ימים בסערה - מיכל שלו   סאגה היסטורית עשירה עם נגיעות של מתח.
דושינקה, נשמה - איריס אליה-כהן   רקמה סיפורית נועזת.

מתח

עיר מקלט - ליעד שהם   ספר מתח רומנטי.
חוף הנחושת - ג'ין אן קרנץ   עוצר נשימה ומטלטל.
מטווח קרוב - גרג הורביץ   עולם סבוך ומסוכן של רשת האינטרנט.
הפטנט - נפתלי ברזניאק   מותחן פעולה סוחף ומפתיע עד העמוד האחרון.
יום האפס - דיויד בלדצ'י   חלק שני של סאגת משפחת קליפטון.
חטאי האב - ג'פרי ארצ'ר   תעלומה נפתלת ומהפכת.
יום שלישי נגמר - ניקי פרנץ   תא 21 - אנדרס רוסלנד, ביורג הלסטרום העולם האפל והאכזרי של סחר בנשים
פ' זה פחד - קן ברואן   ספר רביעי בסדרת הבלש ג'ק טיילור.
הלוחש - דונטו קריזי   מותחן משטרתי.
רסיס - וורן פאהי   מציאות חלופית ומסעירה שונה ועתירת דמיון.

חדשות מאגף כתבי העת

לאחר "דילול" רציני של כתבי העת הישנים נשארנו עם כמה כתבי עת ואלה הם:
ארץ אחרת, ארץ וטבע, בית מקרא, גן ונוף, טבע הדברים, מסע אחר, נישה,
נשיונל ג'אוגרפיק, עת-מול, קדמוניות, קתדרה.
לאחרונה חתמנו לניסיון על כתב עת הנקרא: "על השולחן" העוסק בענייני אוכל,
מתכונים וכו'. הציבור מוזמן לבוא וליהנות מכתבי העת.

יומן תרבות

ששי מאור

ארוחת ערב החג הייתה כרגיל עשירה ומפנקת והזמינה חברים ואורחים רבים לחוג עימנו. טקס החג לא הכזיב וסיפק את אוירת היחד החמה שהתכנסות כזו על דשא חדר האוכל יוצרת. למרות מזג האוויר שהיתל בנו האירוע עבר בשלום מבחינה זו, גם לקריסת המסך מצאנו פתרון בלתי שיגרת וחינו בביכורי התינוקות אשר בונים את ביתם בתוכנו. כן ירבו....

תודה ללימור מאור, שירית רודמן, עמית סלע, רעות שלו על הארגון וההפקה של הארוחה הטעימה. תודה לפנינה נוה אשר על הטקס. תודה לכל משתתפי ומארגני הטקס רקדנים, קריינים. תודה לאילון אבירם ולחבורת הזמר, אשר תופסת מקום של קבע באירועי התרבות. תודה לכל התורנים חברים וילדים הייתם נהדרים והכול עבד נכון וחלק. תודה לתם מאור ודוד רוחס אשר על ההגברות. תודה לדורית רוחס על ארגון המוסיקה.

חג השבועות עמד בסימן מזג אויר לא יציב אשר הטיל יותר מעננה על קיומו. בדרך נס ממש על הסכין... התבהרו להם השמיים ואפשרו לנו להציג את עוצמת החקלאות של עין חרוד על שלל כליה ואנשיה. זו שנה שנייה שבה אנו מציגים כלי עיבוד חקלאיים בשדה, אני תקווה כי התחלנו כאן מסורת יפה אשר מחברת אותנו בחזרה לאדמה.

תודה לצוותי הגד"ש, רפת, פרדס, מדגה, דיר, נוי. תודה לגיא סלע, ארז ליבנה על הגדלת ראש ונקיטת יוזמה, ברוכים תהיו. תודה לצוות החשמלאים, תודה לצוות הבניין, תודה לצוות המטבח.

ההרצאה והסדנה על שימוש בצמחי תבלין הייתה מרתק, מעשית ושימושית. למדנו להכיר מקרוב את סגולותיהם הרפואיות של צמחי התבלין הגדלים בגינותינו. לפי בקשת הציבור יהיה המשך.

מסיבת בריכה ביום שישי 13-6-7, פרטים מעל גבי לוח המודעות ובדף הפייסבוק של התרבות.

יום האישה יתקיים ביום חמישי 13-6-13, פרטים והרשמה מעל גבי לוח המודעות. יום הגבר בר יתקיים ביום שישי 13-6-21, פרטים והרשמה מעל גבי לוח המודעות.